

ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ (ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ)

Αγαπητοί Αγναντίτες,

η Αδελφότητα Αγναντιτών Αθήνας θα έχει αρχαιρεσίες το πρώτο 10ήμερο του Φεβρουαρίου (την ακριβή ημέρα και ώρα καθώς και την τοποθεσία της διενέργειας των αρχαιρεσιών θα γνωστοποιήσουμε στο επόμενο φύλλο). Ο λόγος αυτής της ανακοίνωσης είναι πως πρέπει να παραστούν όσα το δυνατόν περισσότερα μέλη για να αποφασίσουμε για το μέλλον της Αδελφότητας, και το κυριότερο, να ασχοληθούν νέοι άνθρωποι με τη βοήθεια των παλαιότερων. Έτσι θα υπάρχει συνέχεια στο σύλλογο και την εφημερίδα. Αν όμως δεν υπάρχει συμμετοχή, τα χαρτιά της Αδελφότητας θα κατατεθούν στο Πρωτοδικείο και αυτή η λαμπρή περίοδος της Αδελφότητας, από το 1928 που ιδρύθηκε έως σήμερα, θα σταματήσει. Εάν λοιπόν επιθυμείτε τη συνέχιση της Αδελφότητας είναι απαραίτητο να λάβετε μέρος στις αρχαιρεσίες.

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας

ΕΘΝΙΚΟ ΠΑΡΚΟ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ, ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΑΔΡΑΣ ΑΡΑΧΘΟΥ ΦΟΡΕΑΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Ιωάννινα, 28 Σεπτεμβρίου 2016

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΘΕΜΑ: Συμμετοχή του Φορέα Διαχείρισης Εθνικού Πάρκου Τζουμέρκων, Περιστερίου και χαράδρας Αράχθου στην 4η Πανελλήνια Γενική Έκθεση Άρτας

Ο Φορέας Διαχείρισης Εθνικού Πάρκου Τζουμέρκων, Περιστερίου και χαράδρας Αράχθου συμμετέχει στην 4η Πανελλήνια Γενική Έκθεση Άρτας, που διοργανώνεται στον Εκθεσιακό χώρο της Άρτας, από 27 Σεπτεμβρίου έως 3 Οκτωβρίου 2016, σε κοινό περίπτερο με τον Φορέα Διαχείρισης Υδροτόπων Αμβρακικού.

Στην περίοδο λειτουργίας της έκθεσης, εκπρόσωποι του Φορέα Διαχείρισης θα βρίσκονται στο περίπτερο και θα ενημερώνουν τους επισκέπτες σχετικά με τους σκοπούς ίδρυσης των Εθνικών Πάρκων,



το έργο των Φορέων Διαχείρισης και θα απαντούν σε ερωτήσεις των ενδιαφερομένων. Στο χώρο του περιπτέρου εκτός από ενημερωτικό υλικό θα προβάλλεται βίντεο με εικόνες από τις αντίστοιχες περιοχές, έτσι ώστε οι επισκέπτες να ταξιδέψουν στα πανέμορφα και ζωογόνα φυσικά οικοσυστήματα των δυο προστατευόμενων περιοχών.

Κλείνοντας, θα θέλαμε να εκφράσουμε τις ευχαριστίες μας στους συνδιοργανωτές που μας έδωσαν την ευκαιρία να παραβρεθούμε στο χώρο και να ενημερώσουμε το ευρύ κοινό για το ρόλο και το έργο που επιτελούν τα Εθνικά Πάρκα, καθώς και να τους συγχαρούμε για την αξιόπαινη πρωτοβουλία και προσπάθειά τους να αναδείξουν, με αυτή την εκδήλωση, νέες ιδέες και προϊόντα και να προβάλλουν τοπικά προϊόντα και υπηρεσίες.

Πληροφορίες:

Φορέας Διαχείρισης Εθνικού Πάρκου Τζουμέρκων, Περιστερίου και χαρ. Αράχθου
Ε.Τ.Ε.Π.Η., Πανεπιστημιούπολη Ιωαννίνων, Τ.Κ. 45110
τηλ.: 26510 43663
φαξ: 26510 43575
e-mail: park.tsoumerka@gmail.com
<http://tsoumerka-park.gr>

Ένας ολόκληρος χρόνος χωρίς τον Χρήστο Παπακίτσο

Ένας χρόνος που έφυγε από κοντά μας ο Χρήστος Παπακίτσο. Η απουσία του βέβαια είναι ανεπανόληπτη για τους δικούς του, αλλά και για μας που ασχολούμαστε με τη σύνταξη και την έκδοση της εφημερίδας μας.

Με ευγνωμοσύνη και στοχασμό αντί για μνημόσυνο δημοσιεύουμε μια στροφή από το ποίημά του «Αμφιλογίες», που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Αγναντα» Άρτας στο φύλλο 157/2009.

«Μα ούτε και το μάρμαρο, το κρύο, το αθώο,
μου απάντησε ξεκάθαρα σε τούτα που ρωτούσα:
Πού ένωθε καλύτερα, μέσα στη γη ατόφιο
ή τώρα απέξω σμιλευτό, γυαλιστερό και ακριβό,
σκεπάζοντας τα λείψανα και ιδέων και ύλη;
Και ούτε ποιοι του δίνουνε την πιο πολλή κρύδα:
Οι από μέσα, οι άπραγοι ή οι απέξω, οι «άρπαγοι»»

Και το συγχαρητήριο γράμμα του Χρήστου Α. Τούμπουρου για την έκδοση του βιβλίου του «Από την Τζουμερκιώτικη Λαλιά στη Λαϊκή μας Παράδοση», που ζήτησε ο ίδιος να διαβαστεί ως επικήδειος με την εξής παράκληση.

«Όσο είναι κάθεται στο χρώμα ο άνθρωπος μπορεί να κάνει ό,τι θέλει. Από τη στιγμή που θα οριζοντιωθεί, τον σκεπάζει η προσφορά του. Πιστεύω πως στο γράμμα που μου έστειλες, όταν εκδόθηκε το βιβλίο μου, αποτυπώνεται η μικρή, ασήμαντη προσφορά μου στο χωριό μου και στα Τζουμέρκα.»

Ηλιούπολη 8 Οκτωβρίου 2007

Προς τον κ. Χρήστο Παπακίτσο
Αγαπητέ Χρήστο

Ένα περίπου χρόνο έχω στο συρτάρι μου αυτό το γράμμα. Δεν το έστειλες. Ο λόγος ένας και μοναδικός. Ήθελα να χορτάσω το βιβλίο σου.

Με αφορμή το βιβλίο σου «Από την Τζουμερκιώτικη Λαλιά στη Λαϊκή μας Παράδοση», θα μου επιτρέψεις να διατυπώσω μερικές σκέψεις.

Η γλώσσα, όπως γνωρίζεις, δεν είναι μόνο απλά ένα επικοινωνιακό εργαλείο. Είναι και θησαυροφυλάκιο και μορφή σκέψης. Η πείρα και οι γνώσεις γενεών συσσωρεύονται, εκφράζονται με τη γλώσσα και μεταδίδονται στις επόμενες γε-

νεές. Δεν σκεφτόμαστε μόνο σε κάποια γλώσσα, αλλά και με τη μεσολάβηση κάποιας γλώσσας.

Η γλώσσα είναι δύναμη, για να θυμηθούμε και τον ποιητή:

Κ' οι λέξεις/ φλέβες είναι/ μέσα τους/ αίμα τρέχει/ όταν σμίγουν οι λέξεις/ το δέρμα του χαρτί/ ανάβει κόκκινο/ όπως /την ώρα του έρωτα/ το δέρμα του άντρα/ και της γυναίκας.

Σήμερα, πλέον η γλώσσα και το συναισθήμα, η ανεπανόληπτη αυτή ψυχική διέγερση, είναι τα μόνα που μας απομένουν για να ξαναβρούμε τη φαντασία μας, να διατηρήσουμε τη δυνατότητα να ονειρευτούμε, να αποκτήσουμε την ατομική ελευθερία και ευθύνη.

Δυστυχώς όμως τη βάλανε κι αυτή στον Προκρούστη. Δεν θέλουν να είναι πολυσήμαντη ανθρώπινη λειτουργία. Προσπαθούν να την μετατρέψουν σε απλό παραγωγικό εργαλείο. Έτσι αποδιώχνουν και μηδενίζουν λέξεις που αποτυπώνουν εκδηλώσεις του πνεύματος, της συγκίνησης και του συναισθήματος, λέξεις γεμάτες ενέργεια και σαφήνεια. Τη θέση τους παίρνουν, για οικονομία, έτοιμα σχήματα. Συνεπώς, απονευίνεται η σκέψη, αφανίζεται η φαντασία και διαλύεται κάθε ψυχική ένταση. Τελικά, έναν ζωντανό οργανισμό με οργασμό τον κατέλησαν τεχνικό κώδικα διαχειριστικής συνεννόησης, αλλά χωρίς «νόηση». Ακόμα και το ιδίωμα, που είναι μια παραπάνω γλώσσα, εξοβελίστηκε.

Όσοι αντιστέκονται σ' αυτή την πραγματικότητα, με έργα, αλλά ακόμα και με λόγια, δεν είναι απλά άξιοι συγχαρητηρίων. Είναι παραδείγματα, γιατί γι' αυτούς η γλώσσα είναι έκρηξη, τσακμάκισμα σκέψης και συναισθήματος, είναι περιπέτεια, μεγαλείο. Ακολουθία σκέψεων, εικόνων και αισθημάτων.

Περιττό να σου πω ότι το βιβλίο σου, για μένα είναι πολύτιμος οδηγός, σύμβουλος και σύντροφος. Γι' αυτό, πρώτα σε ευχαριστώ και ακολουθώντας σε συγχαίρω.

Με αγάπη και πατριωτικούς χαιρετισμούς

Χρήστος Α. Τούμπουρος

Πανηγύρι της 5ης και 6ης Αυγούστου στο Παλαιοχώρι Αγναντών και λαϊκή βραδιά στην Αγναντα (πλατεία) την ίδια μέρα

Όλοι οι Αγναντίτες μικροί και μεγάλοι περιμένουν με λατρεία τις διακοπές των να τις περάσουν στον τόπο που γεννήθηκαν διότι: θα συναντήσουν τα δικά τους πρόσωπα γονείς, αδελφία, συγγενείς, φίλους και χωριανούς μια και στις διακοπές των τυχαίνουν να 'χουν και συναντήσεις από διάφορες εκδηλώσεις όπως τα πανηγύρια της 20ης Ιουλίου 26 και 27 του ίδιου μήνα της 5 και 6 Αυγούστου, του 15 Αυγούστου και όχι μόνο.

Εδώ οι συναντήσεις με την ανταλλαγή διάφορων εντυπώσεων και αναμνήσεων κάνουν αυτές (διακοπές) πιο ευχάριστες και χαρούμενες.

Το διαφημιζόμενο από το σταθμό «Ράδιο Ήπειρος» σε συνεχείς εκπομπές, πανηγύρι του Παλαιοχωρίου Αγναντών



Γράφει ο
Βαγγέλης Γιαννούλας
του Κων/νου

στις 5 και 6 Αυγούστου του 2016 έτυχε να ταυτισθεί με τη λαϊκή βραδιά των Αγναντών. Δε γνωρίζω και δεν επιθυμώ η σύμπτωση αυτή να ήταν τυχαία ή να αποσκοπούσε σε κάτι ωφέλιμο. Η εντύπω-

ση όμως αυτή προξένησε σε πολλούς σκέψεις δυσανάλογες προς τις αρχικές προβλέψεις των επισκεπτών.

Το ωφέλιμο προέρχεται από τη συνεννόηση όλων –και ιδιαίτερα αυτών που έχουν λόγο ύπαρξης των πραγμάτων– που αποφασίζουν για το καλό του χωριού και η ζημία –εφόσον δεν υπάρχει ομόνοια και σύμπνοια– είναι ανεπανόρθωτη σε βάθος χρόνου φυσικά.

Ζημιώνεται ο μόνιμος πληθυσμός του χωριού (ντόπιος και επισκεπτόμενος) στη δεύτερη περίπτωση – ακολούθως ντας τα χνάρια των παιδιών των με τον Πέρα και Δώθε Μαχαλά ενώ στην άλλη περίπτωση αυτοί που επιδιώκουν το πρόσκαιρο όφελος δεν είναι γιατί αντικαθίστανται ή

Συνέχεια στη σελίδα 8

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΗΣΕΙΣ

Στις 6 Σεπτεμβρίου 2016, στο Αρεταίο νοσοκομείο, η Μαρίνα Τσάκωνα, σύζυγος κων/νου Καπέλη του Δημητρίου, έφερε στον κόσμο ένα κοριτσάκι.

Η Αδελφότητα τους εύχεται να τους ζήσει.

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

• Στις 17.9.2016, ο Παναγιώτης Αδαμίδης και η Μαρία Στ. Καπέλη βάπτισαν το κοριτσάκι τους, στον ι.ν. Αγ. Παντελεήμονος στη Ν. Χαλκηδόνα Θεσ/νίκης και του έδωσαν το όνομα Μάρθα.

Να τους ζήσει!

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Στις 17.2.2016 απεβίωσε και κηδεύτηκε στην Αθήνα, ο Ζιάνθρας Κων. Θωμάς, ετών 74.

• Στις 16.7.2016 απεβίωσε στα Ιωάννινα και κηδεύτηκε στην Αγκαντα, η Αγγελή Χριστίνα,



κίρα Κων/νου, το γένος Χρ. Μασαλή, ετών 88.

• Στις 21.7.2016 απεβίωσε και κηδεύτηκε στην Αγκαντα, η



στα Ιωάννινα και κηδεύτηκε στην Αγκαντα, η Κατσάνου Κων/να, συζ. Αλεξάνδρου, το γένος Ευαγγέλου Αγγέλη, ετών 82.

• Στις 26.7.2016 απεβίωσε ο Ζιάβρας Αλεξ. Γεώργιος, ετών 64.

• Απεβίωσε τον Αύγουστο η Φρειδερίκη Κων. Χαλκιά, ετών 80.

• Απεβίωσε και κηδεύτηκε στην Αθήνα, τον Αύγουστο, ο Ναπολέων Δήμου, ετών 81.

• Στις 6.9.2016 απεβίωσε κηδεύτηκε στον Καταρράκτη, ο Πο-



λύζος Χρ. Ευάγγελος, ετών 83.

• Απεβίωσε στις 13.8.2016 στην Αθήνα και κηδεύτηκε στην Αγκαντα, στις 17.8.2016, ο Νά-



τος Αν. Χριστόφορος, ετών 57.

• Απεβίωσε στις 20.9.16 στα Ιωάννινα και κηδεύτηκε στην Αγκαντα, η Ουρανία Πολύζου, το γένος Καραμπάλη, ετών 87.

• Απεβίωσε στις 29.9.2016 στα Ιωάννινα και κηδεύτηκε στα

Ιωάννινα, ο Κων/νος Α. Χρόνης, ετών 82.

• Απεβίωσε στις 15 Αυγούστου και κηδεύτηκε στις 17 σπ



Θεσσαλονίκη, ο Χριστόδουλος Αχιλ. Φλούδας, ετών 57.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

• Ο Δημήτριος Λεμονιάς του Γεωργίου και της Γερασιμούλας, εγγονός του Δημητρίου και της Ευαγγελής Λεμονιά, πέτυχε στο ιστορικό - αρχαιολογικό τμήμα του Παν/μίου Ιωαννίνων.

• Η Αναστασία Ράγγου, κόρη της Μαρίας Γ. Κωστάκη, πέτυχε στο τμήμα κοινωνιολογίας της σχολής κοινωνικών και πολιτικών επιστημών του Πανετίου Πανεπιστημίου Αθηνών.

• Η Γεωργία Μπάριμα, κόρη του Νικόλαου και της Δήμητρας, πέτυχε στην παιδαγωγική ακαδημία Φλώρινας.

• Η Παναγιώτα (Πένυ) Ρέστα, κόρη της Σοφίας και του Δημήτρη και εγγονή της Κικής και του Γιώργου Πολύζου, πέτυχε στο τμήμα μοριακής βιολογίας του Παν/μίου Αλεξανδρούπολης.

Τους ευχόμαστε καλό πτυχίο το γρηγορότερο!

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

• Η Ευφροσύνη Δημ. Ζάχου προσφέρει το ποσό των 180€, κληρονομιά από τη θεία της Μαρίκα Ζάχου, στην εκκλησία του Αγίου Δημητρίου Αγκαντών.

• Η Πανωραία συζ. Χρίστου Παπακίτσου, πρόσφερε το ποσό των 100 ευρώ στη μνήμη του συζύγου της.

• Η Ζωή Μπάκου προσέφερε στην αδελφότητα Αγκαντιτών α) το ποσό των 50 ευρώ στη μνήμη της αδερφής της Μαρίας Χαριλάου Πολύζου.

β) Η Ζωή Μπάκου προσέφερε για την εφημερίδα το ποσό των 15 ευρώ και όχι 50 ευρώ, όπως εκ παραδρομής αναφέρθηκε στο προηγούμενο φύλλο.

ΣΥΓΓΝΩΜΗ

Ο πρόεδρος και τα μέλη του Δ.Σ. της Αδελφότητας Αγκαντιτών Αθηνών, ζητούν συγγνώμη από τον συγχωριανό μας Γεώργιο Σκουληκαρίτη, για όσα γράφτηκαν γι' αυτόν στο φύλλο αρ. 195, σελ. 4 και στη στήλη «Σοβαρά και εύθυμα» από τον Χαρίλαο Ζάχο. Δηλώνουν δε πως δεν υπήρχε καμία πρόθεση για σπίλωση της τιμής και της αξιοπρέπειάς του, αφού άλλωστε είναι δεδομένη από όλους η εκτίμηση προς το πρόσωπό του.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Αγόρος Βασ. Μπαλ...	10
Απόδον - Τασιούλα Θεοδώρα	20
Αναστασίου Δημ. Θωμάς	20
Ασημακοπούλου Αναστασία	20
Βίλη Δημ. Λοΐζα	50
Γεωργονίκος Βασ. Ευάγγελος	30
Γεωργονίκος Χρ. Ευάγγελος	30
Γιαννακόπουλος Απ. Ευάγγελος	20
Γιαννακόπουλος Απ. Κων/νος	25
Γιαννακοπούλου Κων. Αυθούλα	25
Γιαννούλας Χρ. Γεώργιος	20
Γιαννούλας Χρίστος	20
Γκέλια - Μπάκου Λαμπρινή	20
Γκουβά - Ραβάνη Αικατερίνη	40
Γκουβά Κων. Γεωργία	20
Γκουβάς Κων. Δημήτριος και Μαρία και Λεμονιά Γκουβά	50
Γραβιάς Χρ. Στέλιος	20
Δήμου Κλημεντία	25
Δόβα Αθηνά	15
Δοσούλα Αντιγόνη	15
Δούμα Λαμπρινή	20
Ευταξία Μαρτινίδη	20
Ζάραγκα - Λεμονιά Μαίρη	20
Ζάραγκας Ιω. Κων/νος	10
Ζάχου Δημ. Φρόσω	10
Ζιάβρα - Ζαχαριά Νίκη	20
Ζιάραγκα Χρ. Χρυσούλα	20
Ζολώτα - Χρύση Αγαθή	20
Καμμένος Ανδρέας	10
Καπέλη - Τσίτσικα Ελένη	20
Καπέλη Δημ. Αικατερίνη	20
Καπέλης Βασ. Γεώργιος	20
Καπέλης Α. Ιωάννης	20
Καπέλης Χρ. Νικόλαος	20
Καραβασίλης Σωτήρης	25
Καραμάν - Τσίτση Σπυριδούλα	10
Καραμάνης Νικ. Αριστοτέλης	10
Καρούνη Δημ. Ευθυμία	10
Καρούνης Δημ. Βασίλειος	15
Κατσικογιώργος Ιωάννης	20
Κολιού - Βουνάκη	20
Κολιού Μαρία	20
Κοντογιώργος Δημ. Σπύρος	50
Κοντογιώργος Ευαν. Χρίστος	10
Κοντογιώργου Χρ. Γεωργίτσα	10
Κορδαλής Χρ. Ιωάννης	20
Κορομπλά Δημ. Μαρία	30
Κράββαρη - Ζίση Πηνελόπη	20
Κράββαρη - Παππά Ελευθερία	10
Κράββαρη Αριστ. Ιωάννα	20
Κράββαρη Δημ. Βασιλική	30
Κράββαρης Γ. Ευάγγελος	20
Κώστα Γ. Φρειδερίκη	20
Κωστάκη Γ. Μαρίνα	15
Κωστάκης Δημ. Γεώργιος	15
Κωστάκης Δημ. Χρίστος	20
Κώστας Κ. Γεώργιος	20
Κώστας Κων. Γεώργιος (Στρανά)	20
Λαμπρινή Χρ. Παπακίτσου	50
Λεμονιά - Κωστάκη Αικατερίνη	15
Λεμονιά Κασσιανή	10
Λεμονιάς Βασ. Παναγιώτης	20
Λεμονιάς Δημ. Απόστολος	15
Λιαγκόπουλος Χαρ. Κων/νος	15
Λιαγκόπουλου - Ηλιάδη Σταματία	10
Μακάτης Ιω. Μαργαρίτης - Ιωάννης	20
Μαυροπάνος Γιώργος	30
Μαυροπάνος Ευαν. Νίκος	20
Μαυροπάνος Παν. Χρίστος	20
Μαυροπάνου Στεφανία	20
Μελιόκη Κατερίνα	20
Μπαζούκα Αικατερίνη	20
Μπαζούκα Ιω. Βασιλική	30
Μπαζούκα Κλεονίκη	30
Μπαζούκας Αθανάσιος	20
Μπαζούκας Γ. Βίκτωρας	20
Μπάκος Θεοδ. Κων/νος	15
Μπάκος Θεοδ. Νικόλαος	15
Μπάκος Θεόδωρος	20

Συνέχεια στη σελίδα 7

ΠΑΙΔΙΚΑ ΕΝΔΥΜΑΤΑ
LOLLIPOPS

Η χωριανή μας
MARINA ΓΕΩΡΓ. ΚΩΣΤΑΚΗ

οδός Φώτου Τζαβέλλα 3
πλησίον Ιπποκράτειου Διαγνωστικού Κέντρου
Τηλ. 26514-02239 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

1. Στη συνοικία ΠΑΝΑΓΙΑ ΑΓΝΑΝΤΩΝ (κοντά στο πρώην Ειρηνοδίκηιο):
α. Οικία 131 τ.μ. (78 τ.μ. ισόγειο και 53 τ.μ. 1ος όροφ. ανεξάρτητα μεταξύ τους λειτουργικά) και
β. Οικία ισόγειος 38 τ.μ.
2. Στη θέση «Γερογιάννια» στη συνοικία ΠΑΝΑΓΙΑ ΑΓΝΑΝΤΩΝ αγρόκτημα 2.586,00 τ.μ. με παλαιά οικία. Θέα απεριόριστη.

ΤΗΛ. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: 69.86.76.76.11 και 210.86.58.995

ΤΖΟΥΜΕΡΚΙΩΤΙΚΑ - ΑΓΝΑΝΤΙΤΙΚΑ

Συμπληρώθηκε ένας χρόνος από το θάνατο του Χρίστου Παπακίτσου. Η προσφορά του Χρίστου για την Αγναντα και τα Τζουμέρκα είναι γνωστή. Δεν θα βρεθεί κανένας που να υπηρετήσει τόσο ολοκληρω-



Γράφει ο
Χρίστος Α. Τσούμυρος

αφού η μελέτη που εκπόνησε το Πολυτεχνείο απέδειξε πως στην πλευρά αυτή το βάθρο είναι θεμελιωμένο σε αργιλόδες έδαφος.

Ελπίζουμε να βρεθεί λύση χρηματοδότησης του έργου. Προσφορά έκανε τη μελέτη το Πολυτεχνείο. Δεν είναι σε θέση και να το κατασκευάσει...

☆☆☆

«Ολοκληρώθηκαν με απόλυτη επιτυχία οι εργασίες του Θερινού Σχολείου Τζουμέρκων και Νοτιοανατολικής Πίνδου, που συνδιοργάνωσε το Τμήμα Ιστορίας, Αρχαιολογίας και Κοινωνικής Ανθρωπολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας με την Ιστορική και Λαογραφική Εταιρεία Τζουμέρκων (ΙΛΕΤ), με την οικονομική χορηγία της εταιρείας ΔΕΛΤΑ Α.Ε., στην γέφυρα της Πλάκας Τζουμέρκων από τις 22 έως και τις 27 Αυγούστου 2016». Το θέμα της φετινής συνάντησης (το νερό ως φυσικό, οικονομικό και πολιτιστικό αγαθό) προκάλεσε το έντονο ενδιαφέρον πολλών επιστημόνων, που εκδηλώθηκε τόσο με τη συμμετοχή τους στα μαθήματα όσο και στη συζήτηση για το νερό αλλά το

με σκοπό να άρει την απομόνωση των Τζουμέρκων και να συμβάλει στην ανάπτυξη της περιοχής. Ο νέος δρόμος έχει μήκος δέκα χιλιομέτρων περίπου και η συνολική δαπάνη, συμπεριλαμβανομένων και των υποέργων, θα ανέλθει στα 30,3 εκατομμύρια ευρώ».

Τώρα, γιατί μετά από όλα αυτά εγώ νομίζω ότι «πάει το δούλεμα σύννεφο», πολλοί θα μειδιάσουν, κανένας δεν θα με κατηγορήσει για γκρίνια. Προς το παρόν, ως το πάρομαι απόφαση. Ουσιαστική πρόσβαση με την Ιόνια οδό τα Τζουμέρκα θα έχουν μόνο από Άρτα ή από Γιάννινα. Τα υπόλοιπα είναι φούμαρα...

☆☆☆

Πραγματοποιήθηκαν στην Αγναντα (13 Αυγούστου 2016) τα εγκαίνια της Εκθεσης Φωτογραφίας που διοργάνωσε ο Φορέας Διαχείρισης του Εθνικού Πάρκου Τζουμέρκων. Η Έκθεση λειτούργησε μέχρι 20 Αυγούστου.



Στα εγκαίνια παρευρέθηκαν η Όλγα Γεροβασιλή, κυβερνητική εκπρόσωπος, ο Αντεπεριφερειάρχης Άρτας Δημήτρης Βαρέλης, ο Δήμαρχος Πραμάντων Γιάννης Σεντελής και πολλοί επισκέπτες. Από το Δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων ουδείς παρευρέθη.

☆☆☆

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Πραγματοποιήθηκε και έληξε με επιτυχία το 4ο Θερινό Σχολείο Τζουμέρκων, το οποίο διοργανώθηκε από την ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ και το ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ, από 22 έως 27 Αυγούστου στο Ξενοδοχείο ΤΕΛΩΝΕΙΟ στην Πλάκα, με Θέμα: «ΝΕΡΟ : Φυσικό και κοινωνικό/πολιτισμικό αγαθό» και ήταν αφιερωμένο στο Ιστορικό Γεφύρι της Πλάκας.

37 εκπαιδευόμενοι -αριθμός σχεδόν διπλάσιος από τις προηγούμενες συναντήσεις- προπτυχιακοί, πτυχιούχοι, μεταπτυχιακοί, από διάφορα μέρη της Ελλάδας, - πολλοί εκ των οποίων δεν γνώριζαν που βρίσκονται τα Τζουμέρκα - και αρκετοί εκπαιδευτές επισκέφθηκαν την περιοχή, είδαν και γνώρισαν τους ανθρώπους της, συζητήσαν μαζί τους και άκουσαν ενδιαφέροντα πράγματα.

Έφυγαν με τις καλύτερες εντυπώσεις από όσα μέρη επισκέφθηκαν, αφού έκαναν επιτόπια έρευνα στα χωριά Συρράκο -Καλαρρύτες, Μελισσοσυγούς- Αγναντα.

Ως προέδρος της Ιστορικής και Λαογραφικής Εταιρείας, θέλω να ευχαριστήσω θερμά όλους, όσοι βοήθησαν στην Έρευνα στα διάφορα χωριά.

Ιδιαίτερα στην Αγναντα, θέλω να ευχαριστήσω τον Κωνσταντίνο Μαυροπάνο για την όλη προθυμία του και συμμετοχή του ποικιλοτρόπως στο Θερινό Σχολείο, καθώς και τις κυρίες: Σοφία Μαυροπάνου, Βασιλική Αναστασίου, Μαρία Τσιάκου, Νίκη Ζιάβρα-Ζαχαριά, Αικατερίνη Κώστα-Φράγκου, για την προσφορά καταπληκτικών εδεσμάτων στους φιλοξενούμενους, τα οποία άφησαν εξαιρετικές εντυπώσεις, αλλά και για την προθυμία με την οποία συμμετείχαν στην Έρευνα.

Ευχαριστώ επίσης τους κυρίους: Γεώργιο Κώστα, Κωνσταντίνο Αλ. Παπακίτσο, Χρήστο Τούμπουρο, Δημήτριο Κούκο, Αθανάσιο Τσιάκο, Κων/νο Ζαχαριά για την παρουσία τους, και τη σημαντική τους συμβολή στην επιτόπια έρευνα, καθώς και όσους χωριανούς συμμετείχαν, με οποιονδήποτε τρόπο, σ' αυτήν.

Λαμπρινή Αρ. Στάμου
Πρόεδρος ΙΛΕΤ

μένα και επέδωξα την Τζουμερκιώτικη λαλιά. Την ήξερε πέρα ως πέρα, ως την πιο παράμερη γωνιά της, σε κάθε της απόκλιση, σε κάθε της τόνο. Και την προσέφερε απλόχερα με το έργο του: «Από την Τζουμερκιώτικη Λαλιά στη Λαϊκή μας Παράδοση». Έργο - δώρο σε κάθε Τζουμερκιώτη, καθρέφτης του Τζουμερκιώτικου Πολιτισμού, της Τζουμερκιώτικης προκοπής. Αιώνια η μνήμη του.

☆☆☆

Παραθέτω αυτούσιο το Βασιλικό Διάταγμα περί ιδρύσεως μονοτάξιου δημοτικού σχολείου εις τον συνοικισμό Στρανών - Αγνάντων.



Δεν χρειάζονται σχόλια. Οι αναμνήσεις και μόνο με την ανάγνωση του Β.Δ. ζωντανεύουν.

(Το Δημοτικό Σχολείο Στρανών λειτούργησε από τον Μάρτιο 1956 μέχρι 3 Φεβρουαρίου 1963, όταν ο συνοικισμός Στρανά υπέστη κατολίσθηση και τα περισσότερα σπίτια βυθίστηκαν. Μέχρι το 1967 λειτούργησε στην Αγναντα και στο κτήριο όπου στεγαζόταν το Δημοτικό Σχολείο Αγνάντων. Στο Δημοτικό Σχολείο Στρανών διδασαν οι Αριστοτέλης Κράββαρης, Κωνσταντίνος Μαυροπάνος, Χαράλαμπος Μήτσος, Στέφανος Φίλος, Βασίλης Κοντούλης και Μιχάλης Αγόρος).

☆☆☆

Ολοκληρώθηκαν οι προγραμματισμένες για φέτος εργασίες που αφορούν την αναστήλωση



του γεφυριού της Πλάκας. Για φέτος είχε προγραμματιστεί να γίνουν οι πασσαλώσεις της Ανατολικής κόιτης,



γεφύρι της Πλάκας, στο οποίο ήταν αφιερωμένη η συνάντηση. Επιστημάνθηκε πως το νερό ήταν και είναι ένα στοιχείο που δίνει ζωή στην οικονομία και την κοινωνία.

Όπως τονίζεται σε σχετική ανακοίνωση: «Ελαβαν μέρος τριάντα οκτώ (38) εκπαιδευόμενοι, πτυχιούχοι ανωτάτων σχολών, μεταπτυχιακοί και υποψήφιοι διδάκτορες, από διάφορα επιστημονικά πεδία (λαογράφοι, ανθρωπολόγοι, ιστορικοί, αρχαιολόγοι, φιλόλογοι, νηπιαγωγοί, αρχιτέκτονες, μηχανικοί και γεωλόγοι).

(...)Οι συμμετέχοντες είχαν την ευκαιρία να γνωρίσουν τα Τζουμέρκα, μια περιοχή με δωρική φυσική ομορφιά, αλλά και να διεξάγουν επιτόπια έρευνα για την καταλυτική σημασία του νερού στην οργάνωση των κοινωνιών. Γνώρισαν μια άγνωστη Ελλάδα, που είναι μια από τις συνεισφορές του Θερινού Σχολείου».

☆☆☆

Παρά έχεις έργο ανεπανάληπτο.

Δεν έχεις κανέναν ανάγκη... Όλο το χωριό υπολήπτεται ενώπιόν σου. «Ο νοών νοετώ και ουαί τω ανοήτω».



☆☆☆

Διαβάζω στις εφημερίδες. «Τα Τζουμέρκα μπορεί τελικά να μην είδαν ποτέ Εγνατία Οδό, φαίνεται όμως ότι θα αποκτήσουν πρόσβαση στην Ιόνια! Ένας νέος οδικός άξονας λοιπόν βαίνει προς υλοποίηση.. Πρόκειται για την οδό σύνδεσης του Ανωσώπεδου Κόμβου Τερόβου με την 2η επαρχιακή οδό Ιωαννίνων Γέφυρας Πλάκας. Το έργο προτείνεται για ένταξη στο νέο ΕΣΠΑ, στον άξονα «Ενίσχυση Υποδομών Μεταφορών»

Σοβαρά κι εύθυμα

Ο φίλος μου ο Θόδωρος

Οι μεγάλοι κουβαλούν πάντα μέσα τους, το παιδί που... κάποτε ήταν!!!

Σεπτέμβρης 195...Καϊνούριος Αγρονόμος στο χωριό. Από τη Φιλιππιάδα ήταν, πού νά 'ξερα εγώ πού ήταν η Φιλιππιάδα.



Αγιασμός στο Σχολείο -αλήθεια κάναμε-, έτσι θέλω να πιστεύω. Δυο άγνωστα πρόσωπα στην αυλή του Σχολείου, του Σχολείου με τα μεγάλα παράθυρα και τη μεγάλη κεντρική πόρτα. Για να μπεις στην αίθουσα ανέβαινες μια σειρά από σκαλοπάτια. Αυτές οι πέτρες και τι δεν έχουν να θυμηθούν!



Κώστας Κωστούλας, Μιχάλης Κράββαρης, Αθανάσιος Τάτσης, μαθητές του Δημοτικού Σχολείου Αγνάντων

Ήταν τα καθημερινά μας παγκάκια. Ήταν το τραπέζι που στρώνανε την πετσετούλα τους «οι ξεχωρίτες» μαθητές το μεσημέρι για το φαγητό τους.

Ας έρθουμε, όμως, και στα δυο άγνωστα πρό-

σωπα. Στα παιδιά του αγρονόμου. Ο ένας μεγάλος με γαϊτανά μάτια, μαύρα μαλλιά, ωραίο πρόσωπο, όμορφο χαμόγελο και αρκετά ζωηρούλης. Ο άλλος στην ηλικία μου, αδυνατούλης, μάτια που έβγαζαν σπίνες, στρογγυλό πρόσωπο και μελαγχρινούλης, είχε και μια βουλιτσα στο μάγουλο. Τον κοίταζα, τον κοίταζα και νόμιζα ότι σε κάτι του έμοιαζα. Στο χρώμα, στη σπιρτάδα, στην ανεμελιά. Κάτι άναψε μέσα μου. Ο πατέρας του είναι αγρονόμος, ο δικός μου έπαιζε βιολί, στους γάμους και τα πανηγύρια. Τραγουδούσε κιόλας. Μοιάζουν αυτά τα δυο. Αυτός είχε, εγώ τι να είχα. Τον φώναζαν Θόδωρο. Καθίσαμε στο ίδιο θρανίο.



Ο Μήτσο Ζάχος καβαλάρης. Αριστερά ο Χάρης Ζάχος και δεξιά ο Θόδωρος Γραμματικόπουλος, Στο Βάθος ο Βασίλης Μπάκος

Μού 'δινε μοιψία, γόμες, τετράδια. Με πήρε και στο σπίτι του κι όταν είδα ότι ο πατέρας του έπαιζε ακορντεόν, τότε διπλοχάρηκα.

Το διάλειμμα ο Θόδωρος είχε μια συνήθεια. Όλο έτρεχε γύρω- γύρω από το Σχολείο. Έπρεπε κι εγώ να τον ακολουθήσω. Ο Θόδωρος πήγαινε μπροστά, γιατί είχε καλά παπούτσια. Εγώ από πίσω, γιατί τα παπούτσια μου ήταν λαστιχένια, τότε μεγάλο νούμερο, τότε μικρότερο. Είτε το ένα είτε το άλλο, τα πόδια μου πληγιάζανε. Έπρεπε, όμως, να τον ακολουθήσω, γιατί ήταν ο φίλος μου ο Θόδωρος, ο «ταμπέλας».

«Ταμπέλας». Δεν του το κολλήσαμε εμείς αυτό το παρατσούκλι, το έφερε από τη Φιλιππιάδα. Είχε τη συνήθεια, να μαθαίνει όλες τις ταμπέλες των καταστημάτων απ' έξω. Το Θόδωρος χάθηκε κι έμεινε ο «ταμπέλας».

Είχαμε και συνθηματικό σφύριγμα, για να βλεπόμαστε. Η μάνα του δεν τον άφηνε, τον προ- ρίζε για...αγρονόμο. Με βοηθούσε στα μαθήμα-

τα, αλήθια δεν έγραφε ωραία γράμματα, κι όλο τον παρατηρούσε ο δάσκαλός μας, ο Κώστας Βρόντος. Πολλές φορές μου δάνειζε τα παπούτσια του, για να τρέχω κι εγώ γρήγορα. Τι αλαφριά που ήταν! Πετούσαν τα πόδια μου κι έλεγα μέσα μου. Αγρονόμος είναι ο πατέρας του!

Μαζί, λοιπόν, στο Σχολείο, μαζί στα παγκάκια, να τιμωρούμε τα μπακακία, μαζί στις ανηφόρες, στον Αϊ-Χριστόφορο να κυνηγάμε τα πουλιά με τις σφενδόνες.

Μια φορά η δική μου πέτρα τον χτύπησε στο κεφάλι. Το αίμα «τοσμπούνα». Να κλαίει ο «ταμπέλας», να κλαίω κι εγώ, άντε να σταματήσουμε το αίμα.

Το όνειρό μας ήταν να ανεβούμε στην κορυφή στα Τζουμέρκα. Ακούγαμε τους μεγάλους που λέγανε ότι βλέπανε από εκεί ψηλά τα Γιάννενα με τη λίμνη. Τα ποδαράκια μας δεν άντεχαν τόσο μεγάλη διαδρομή και μάλιστα ανηφορικά.

Δυο παιδάκια, δυο μαθητές του Δημοτικού Σχολείου Αγνάντων, δυο φίλοι ακώριστοι. Να όμως που όλα τελειώνουν! Πήρε μετάθεση ο πατέρας του κι έπρεπε ο «ταμπέλας» να φύγει. Δεν άντεχα να τον χαιρετήσω. Από μακριά έβλεπα που φόρωνταν τα πράγματα. Στεναχωρήθηκα πολύ, πάρα πολύ! Πήγα μέσα στα καθημερινά, να μη με βλέπουν, κι έσκουζα, έσκουζα για το φίλο μου τον «ταμπέλα».

Μέσα μου έμεινε άσβεστη η φιλία της παιδικής ηλικίας. Έλεγα ότι κάποτε θα τον συναντήσω και τον συνάντησα.

Μαέστρος ο Θόδωρος ο Γραμματικόπουλος. Χωρίς μαλλιά στο κεφάλι, να φαίνεται ξεκάθαρα το σημάδι από την πέτρα και η βουλιτσα στο μάγουλο. Δεν έγινε Αγρονόμος. Μουσικός αυτός, βιολίστας ο γιος του, καθηγήτρια μουσικής η κόρη του.

Το όνειρό του, το έκανε πραγματικότητα μετά από πολλά χρόνια. Ανέβηκε στην κορυφή στα Τζουμέρκα και είδε τα Γιάννενα με τη λίμνη.

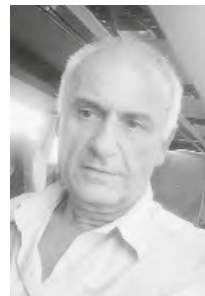
Δυο φίλοι ακώριστοι συναντώνται αθόρυβα στο χωριό κάθε καλοκαίρι, έστω και μια βραδιά!!!

Δυο φίλοι, δυο παιδιά, δυο ψυχές κολλημένες, χρόνια τώρα, εκεί στο Δημοτικό Σχολείο Αγνάντων....

Αναδημοσίευση από το βιβλίο του Χρίστου Τούμπουρου «ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΓΝΑΝΤΩΝ ο πνευματικός φάρος των Τζουμέρκων»



Γράφει ο Χάρης Ζάχος Συντάχης Δάσκαλος - Συγγραφέας



Ο Θόδωρος Γραμματικόπουλος σήμερα

ΕΚΕΙ ΣΤ' ΑΠΟΣΚΙΑ ΤΟΥ... ΧΩΡΙΟΥ

Το σημάδι του Θεού

βρισκόταν καμιά ώρα περίπου έξω απ' το χωριό.

Η γυναίκα του έλειπε στην Αθήνα, κοντά στα παιδιά τους κι εκείνο το διάστημα έμενε μόνος του.

Φτάνοντας κρέμασε την ομπρέλα και το μικρό του σακίδιο με το λιγοστό πρόχειρο φαγητό και το νερό σε μια ελιά, έριξε από πάνω το σακίδι του, άρπαξε απ' το σωρό δίπλα ένα άδειο καφάσι κι άρχισε να μαζεύει ελιές.

Είχε γεμίσει πια το καφάσι κι ετοιμαζόταν να πάρει το επόμενο, όταν άρχισε να βρέχει.

Σταματάει το μάζεμα, φοράει το σακίδιο και το σακίδιό του, ανοίγει την ομπρέλα και κώνεται κάτω από μια μεγάλη ελιά με πλούσιο φύλλωμα για να προφυλαχτεί, μέχρι να περάσει η βροχή.

Πέρασε κάμποση ώρα και η βροχή όλο και δυναμώνει. Κατάλαβε πια ότι η βροχή θα διαρκούσε πολύ και πήρε την απόφαση να σταματήσει το μάζεμα. Εξ άλλου, και να σταματούσε η βροχή, ήταν αδύνατο να συνεχίσει με τα δέντρα φορτωμένα νερά. Γι αυτό φορτώνεται το γεμάτο καφάσι και

Ξενιτεμένο Ελληνόπουλο της εποχής μας

Οι γονείς μου ήταν φτωχά παιδιά της Ελληνικής υπαίθρου. Γεννηθήκαν στη δεκαετία του 1950. «Τίποτε δεν είχαμε παιδί μου!» μου έλεγαν. «Στην επαρχία, κατά 80%, αμαξίτοι δρόμοι, τρεχούμενο νερό στα σπίτια, ηλεκτρικό ρεύμα δεν υπήρχαν. Γύρω στο 1960 άρχισαν να ιδρύονται Σχολεία... Τέλος πάντων, να γίνονται σιγά σιγά όλα τα παραπάνω. Ο Ελληνισμός μόλις είχε βγει από φοβερούς πολέμους και πένθην... Λοιπόν, εμείς, οι μηχανές, τα Σχολεία, η μετακίνηση προς τις πόλεις... Εμείς, η γενιά μας χτίσαμε τη σύγχρονη Ελλάδα (1950 -2000)....»

Εγώ γεννήθηκα σ' ένα διαμέρισμα στην πόλη Α. Αγαπούσα τα γράμματα. Διάβαζα πολύ. Μπήκα στο Πανεπιστήμιο. Έγινα... Έμαθα δύο ξένες γλώσσες... Εν τω μεταξύ, είχε έρθει το 2005.



Γράφει η Αγγελική Ζολώτα Καθηγήτρια - φιλόλογος



Γράφει ο Γιάννης Κατσιγιώργος Συνταξιούχος δάσκαλος

Πρωί-πρωί, χαράματα, σηκώθηκε ο υπαρχον-Στάθης απ' το κρεβάτι, ετοιμάστηκε και ξεκίνησε για το λιωτόπι του, που

ΕΚΕΙ ΣΤ' ΑΠΟΣΚΙΑ ΤΟΥ... ΧΩΡΙΟΥ

Το σημάδι του Θεού

Συνέχεια από τη σελίδα 4
αποχωρεί.

Λίγο πιο πέρα απ' το ριιότο-
πι του ήταν το σπίτι του φίλου
του, του Κώστα. Αφίνει το κα-
φάσι με τις ελιές απ' έξω και
χτυπάει την πόρτα.

Ο φίλος του τον υποδέχτηκε
με χαρά, του πρότεινε να κα-
θίσει να τον φιλέψουν κάτι και
να τα πούνε, απ' το Μπαρμπα-
Στάθης προτίμησε να επιστρέ-
ψει στο σπίτι του, αφού πα-
ρακάλεσε το φίλο του να του
στείλει το γεμάτο καφάσι με
το γιο του, που είχε αυτοκίνη-
το και θα κατέβαινε το βράδυ
στο χωριό.

Βρέχοντας επιστρέφει στο
σπίτι του ο μπαρμπα-Στάθης
και μετά το μεσημεριανό φα-
γητό πέφτει στο κρεβάτι.

Σε λίγο τον παίρνει ο ύπνος.

Αφού κοιμήθηκε αρκετά, ση-
κώνεται, ετοιμάζεται γρήγορα-
γρήγορα, γιατί είχε αργήσει,
και ξεκινάει για το ριιότοπι. Η
βροχή είχε σταματήσει πια και
ο καιρός βελτιώθηκε.

Φτάνει στο ριιότοπι και αρχί-
ζει πάλι το μάζεμα.

Δεν είχε προλάβει ούτε καν
μέχρι τη μέση να φτάσει το κα-
φάσι και διαπίστωσε ότι αρχίζει
να σουρουπώνει.

-Μπα, τι συμβαίνει; Περίε-
ργο! Πώς τέλειωσε τόσο γρήγο-
ρα η μέρα; αναρωτήθηκε και
άρχισε να κοιτάζει ολόγυρα
την περιοχή. Δεν άργησε να
σιγουρευτεί πλέον ότι σε λίγο
έρχεται η νύχτα.

Ανήσυχος για τη μικρή δι-
άρκεια της μέρας και μη μπο-
ρώντας να την εξηγήσει τοπο-
θετεί το σχεδόν άδειο καφάσι
κάτω από μια ελιά και βάζει
πλώρη για το σπίτι του φίλου
του του Κώστα.

Χτυπάει την πόρτα και μπαί-
νει. Όλη η οικογένεια στο τρα-
πέζι ακόμα. Μόλις είχε τελειώ-

σει το βραδινό φαγητό.

-Καλημέρα σας!

Στο άκουσμα του καλημερί-
σματος τη βραδινή εκείνη ώρα
όλοι αυθόρμητα ξέσπασαν σε
γέλια, απ' το μπαρμπα-Στάθης
αδιαφορώντας για την αντι-
δρασή τους συνέχισε:

-Τι σημάδι του Θεού είναι
τούτο σήμερα; Μέχρι καλή-
καλά να ξημερώσει, νύχτωσε
κιόλας! Ήρθα πρωί-πρωί για
μάζεμα και, πριν προλάβω να
μαζέψω μισό καφάσι, ηλίκωσε
η νύχτα. Σπώ το κεφάλι μου
και δεν μπορώ να δώσω εξή-
γηση. Τι να συμβαίνει άραγε;

Ο φίλος του ο Κώστας, που
αμέσως μάντεψε την πραγμα-
τικότητα του λέει:

-Τίποτα δε συμβαίνει, Στά-
θη. Η σημερινή μέρα είναι σαν
όλες τις άλλες. Εδώ δεν ήσουν
το πρωί και όταν έπιασε η βρο-
χή, δεν μας έφερε το καφάσι
με τις ελιές να σου το φέρει
ο γιος μου το βράδυ; Κοίταξε
πίσω σου. Το καφάσι είναι ακό-
μα εδώ. Θα σου το έφερνε σε
λίγο ο γιος μου. Κοιμήθηκες,
φαίνεται, το μεσημέρι και ξυ-
πνώντας νόμισες ότι ξημέρωσε
άλλη μέρα.

Ο μπαρμπα-Στάθης ακούον-
τας τα λόγια του φίλου του
και βλέποντας το καφάσι με τις
ελιές έμεινε για λίγο σκεφτι-
κός, ξανάφερε στη μνήμη του
τα γεγονότα, και στο τέλος
επανήλθε στην πραγματικότη-
τα χαμογελώντας και κουνώ-
ντας το κεφάλι του.

Κι ο γιος του φίλου του χτυ-
πώντας τον ελαφρά στον ώμο:
-Αιντε τώρα, μπαρμπα-Στά-
θη, φόρτωσε το καφάσι στο
αυτοκίνητο να φύγουμε για το
χωριό!

Γιάννης Κατασκογιώργος
Συνταξιούχος Δάσκαλος
katsikogiorgos.webnode.com



Διακρίνεται αριστερά ο
Ντίνος και δεξιά ο Θεοδω-
ρής Σκουληκαρίτης, και οι
δύο ποδοσφαιριστές του
συντάγματος Πρόδοξος Αχαρ-
νών, τη δεκαετία του '50.

Βασίλης Ελ. Λαγός

Διπλ. Πολιτικός Μηχανικός

- Μελέτες – επιβλέψεις -
- Κατασκευές κτιριακών έργων
- Τακτοποιήσεις αυθαιρέτων
- Ενεργειακά πιστοποιητικά
- Οικονομοτεχνικές μελέτες

Δωδώνης 11- Ιωάννινα
Τηλ.: 26510-77000, 6944-313051
Email : blagos69@gmail.com

(Ο Βασίλης Λαγός είναι σύζυγος
της Κατερίνας Χρ. Αναστασίου)

ΤΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Κάποιος κουβαλούσε κοπριά
(φουσκ) για να τη βάλει στον κήπο
του, στις φράουλες και περνού-
σε έξω από το Τρελοκομείο. Από
μέσα τον βλέπει ένας τρελός και
τον ρωτάει: Ρε φίλε τι τη θέλεις την
κοπριά; Του απαντάει λέγοντάς του
ότι θέλω να τη βάλω στις φράου-
λες. Τι αδικία λέει ο τρελός μέσα
από τα κάγκελα. Εγώ τις τρώω με
ζάχαρη και όμως εμένα θεωρούν
τρελό.

◆◆◆◆◆

Η πεθερά αρρώστησε, πήγε στο
Νοσοκομείο και ο γαμπρός της δεν
πήγε καθόλου να τη δει. Εκνευρι-
σμένη η πεθερά του τηλεφώνησε
και του λέει γιατί δεν ήρθες καθόλου
να με δεις, να ρωτήσεις πως πάει
η υγεία μου εδώ και μια βδομάδα;
Η απάντησή του γαμπρού: Παρα-
κολουθούσα την υγεία σου από
τις εφημερίδες και έβλεπα ότι πη-
γαινες καλά. Και ποιος έγραφε στις
εφημερίδες για τη δική μου υγεία;
Κανένας, παρακολουθούσα και δεν
έβλεπα πούθενά την αναγγελία της
κηδείας σου.

◆◆◆◆◆

Η γυναίκα ήθελε σύνει και καλά
εκδρομή. Άντρα μου έχουμε 10
χρόνια να πάμε καμιά εκδρομή.
Μα γυναίκα μου σε πήγα σε τόσα
εξωτερικά μέρη και στο εσωτερικό
και στο εξωτερικό, και που δε σε
πήγα; Η γυναίκα του επέμενε για
σκέψου να πάμε κάπου δεν πήγα-
με; Την άλλη μέρα η γυναίκα του
υπενθυμίζει: Άντρα σκέφτηκες κα-
νένα μέρος να πάμε; Και ο Άντρας
γυρνάει και με λίγο έντονη φωνή
της λέει: να σε πάω στην ΚΟΥΖΙΝΑ
- ΣΤΗΝ ΚΟΥΖΙΝΑ.

◆◆◆◆◆

Ήταν ένα πολύ αγαπημένο ζευ-
γάρι, τουλάχιστον έτσι έδειχναν ο
ένας στον άλλον. Μια μέρα πηγαί-
νει ο Άγιος Πέτρος και τους λέει:
Λοιπόν κανονίστε μόνοι σας έχω
εντολή να πάρω τον έναν από τους



Ο παππούς ο Ραβανός κρα-
τά την εγγονή του στα χέρια.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ
ΑΓΝΑΝΤΙΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΣ

Γραφ. Σοφοκλέους 33
Τ.Κ. 105 52 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. - Fax: 210-3313067
www.agnanta.com.gr

E-mail:
info@agnanta.com.gr

Εκδότης:
Χρήστος Γ. Χριστοδούλου
Πρόεδρος της Αδελφότητας

Κωδικός: 3734

Υπεύθυνος
τυπογραφείου:

ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.

Γερμανίων 7 - 2ος όροφος
Τηλ. - Fax: 210-52.38.107
E-mail: costasz@yahoo.gr

δύο σας. Λόγω υπερβολικής αγά-
πης ο ένας για τον άλλον, ο άνδρας
λέει πάρε εμένα και άφησε τη γυ-
ναίκα μου. Όχι λέει η γυναίκα πάρε
εμένα και άσε τον άνδρα μου. Η
στιχομυθία αυτή έγινε δύο - τρεις
φορές και δεν βρισκόταν άκρη. Και
ο Άγιος Πέτρος τους λέει: Λοιπόν
εγώ φεύγω και εσείς συμφωνήστε
ποιος από τους δυο θα έλθει και
αύριο θα περάσω πάλι. Την άλλη
μέρα ο άνδρας σηκώθηκε το πρωί,
έφυγε νωρίς και πήγε στο καφε-
νείο. Η γυναίκα είχε το νου της στο

κουδούνι του σπιτιού μην χτυπήσει
και έλθει ο Άγιος Πέτρος. Κάποια
στιγμή χτυπάει το κουδούνι και
η γυναίκα επιφυλακτικά φωνάζει
από μέσα, χωρίς να ανοίξει, ποιος
είναι; Ο Άγιος Πέτρος είμαι απαντά
δεν έχουμε εκκρεμότητα από χθές
Α' κύριε Αγιε Πέτρο εκείνον που
ψάχνετε να πας πιο πέρα στην πλα-
τεία στο καφενείο, εκεί είναι και θα
τον βρεις.

Υ.Γ. Κατά τα άλλα υπερβολική
αγάπη στο ανδρόγυνον.

Ξενιτεμένο Ελληνόπουλο
της εποχής μας

Συνέχεια από τη σελίδα 4

Δεν έβρισκα εύκολα δουλειά.

Παρακινήμένος και από γνω-
στούς μου πήγα στην Ολλανδία και έπειτα στη Γαλλία. Συνεχίζω
ανώτερες σπουδές. Όμως είναι φοβερά δύσκολο να μαθαίνεις,
διαβάζοντας βιβλία που είναι γραμμένα σε ξένη γλώσσα.

Και οι γονείς μου; Ανάστατοι. «Παίδι μου, θέλουμε να γυρίσεις
πίσω στην Πατρίδα. Το να μην βλέπονται οι αγαπημένοι άνθρω-
ποι είναι κάπως σαν θάνατος. Σε παρακαλούμε με σπαράγμο να
μην συνάψεις δεσμό με κάποια ξένη, να μην παντρευτείς αλ-
λοθενή. Όσοι το έκαναν, κόλλησαν για πάντα στον ξένο τόπο.
Χάθηκαν για τους γονείς, τ' αδέρφια, τους συγγενείς, τον εθνικό
τους τόπο...»

Κι εγώ εκεί; Η Ξενιτιά δεν συνιθίζεται ποτέ. Προσαρμόστηκα
εν μέρει, εργαζόμενος... Νύχτωσε - Ξημέρωσε, ο καιρός περ-
νούσε... Αλλά ένιωθα κομματιασμένος. Ο ξένος τόπος γύρω
μου, η ξένη γλώσσα, ένας άλλος λαός... Δεν είναι τυχαίο το ότι
κάθε φυλή - από τα πανάρχαια χρόνια - είχε βασικά τον δικό της
τόπο εγκατάστασης και διαμονής. Έτσι λειτουργεί η ανθρώπινη
φύση. Θέλεις να ακούς γύρω σου τη γλώσσα σου, να κινείσαι
σε τόπους της φυλής σου... Να νιώθεις το περιβάλλον οικείο.
Όσο καλά κι αν είναι εκεί οργανωμένα τα πράγματα και η προ-
σωπική σου ζωή... Όμως πάντοτε κάτι σου λείπει ψυχικά, πνευ-
ματικά... Είσαι ένας ξένος.

... Γύρισα στην Πατρίδα μου, ευτυχώς ελεύθερος, αδέσμευ-
τος. Θα κάνω όποια δουλειά βρεθεί. Δεν θα σκέφτομαι τα πτυ-
χία μου. Θέλω να μιλώ και να ακούω γύρω μου Ελληνικά, να
συνασπαστώ βασικά ανθρώπους της φυλής μου. Να πο-
ρεύομαι μαζί με τους γονείς μου, τ' αδέρφια μου, τους παλιούς
συμμαθητές και φίλους... Να βλέπω γύρω μου μέρη Ελληνικά,
τα παιδιά μου να είναι Ελληνόπουλα και όχι κομματιασμένα με
αλλοεθνείς γονείς... Σε ξένους τόπους... Με όσους Ξενιτεμέ-
νους Έλληνες μίλησα και μεγάλης ηλικίας και προκομμένους
στην Ξενιτιά... Όλοι κατέληγαν: Κατά βάθος ποτέ δεν θα συ-
νηθίσουμε... Γέρασσε - και είμαι πάντα ένας ξένος... Μια γνωστή
μου έλεγε: «Πήγα για λίγο στην Ελλάδα, στο χωριό μου, είδα
υπόλοιπα των συγγενών μου... Και έπειτα, με κομματιασμένη
ψυχή, ξαναγύρισα στην Ξενιτιά, γιατί τα παιδιά μου εγκαταστά-
θηκαν εδώ...»

Κι εγώ λέω: (Για τη Μίνα Τ., παλιά μου μαθήτριά Ζει Αυστρα-
λία, με επισκέφτηκε Χριστούγεννα 2002):

Και έπειτα την πήραν μαζί τους τ' αεροπλάνα για τους Αντίπο-
δες της Γης, όπου τόσες μυριάδες Έλληνες τραβούν το δρόμο
της ζωής τους «μαζεύοντας» εικόνες κάτω από ξένους ουρανούς
(όπως ήζει ο ποιητής), χωρίς να τους ρωτήσει η ζωή αν αποφά-
σιζαν ελεύθερα... Αν τό 'θελλαν ή όχι... Ή αν, κρυφά και φανερά,
τους έκλεβε η ανάγκη αυτό που θα 'θελε η καρδιά τους: Να
ξετυλίγονται ανθρώπινα οι μέρες τους κάτω από κάποιον άλλο
ουρανό, που -εκτός από δικός μας- είναι και ωραιότερος!...



Αγναντα 1976. Διακρίνεται όρθιος ο Βασίλης Τσιμπέρης
κρατώντας στα χέρια του αριστερά τον Μπίλ Μιχ. Τάση,
και κάτω οι Γιούλη και Ελένη Δημ. Πριτσιβέλη με τον ιερέα
Αθανάσιο Πριτσιβέλη και την παπαδιά του.

«Όνειρο ήταν, λέει»

Στου Γυμνασίου το θυροστόμι
βρέθηκα - λέει- μια νύχτα στ' όνειρο μου.
Ορθάνοιχτη η πόρτα, ψυχή καμιά,
δρασκελίζω με δέος το κατάφλι.
Μαγεμένη τη σκάλα θωρώ
και σαν ιέρεια σε τέμενος βαδίζω,
τα χέρια άδεια από σπονδές.
Στον πάνω όροφο βρίσκομαι,
δεξιά στρίβω σαν υπνωτισμένη
στη μεγάλη αίθουσα, τη δυτική.
Η αίθουσα ολοφώτεινη, στέκω στην πόρτα μαγεμένη,
μυρωδιά τριμμένης κιμωλίας τα ρουθούνια γαργαλίζει
κι' η όσφρηση - αρχέγονη αίσθηση- μνήμες
και μνήμες ξυπνάει.
Ξαφνικά μπρούμυτα πλαγιάζω,
το κοχύλι τ' αυτιού μου στο δάπεδο κολλάω
και σαν άλλος Ινδιάνος σε γουέστερν
ακουρμαίνω, ακουρμαίνω βήματα
χιλιάδες, παιδιών που στην αίθουσα φοιτήσαν,
καθηγητών που στην αίθουσα διδάξαν.
Τα βήματα μου στο τελευταίο θρανίο
της μεσαίας πτέρυγας μ' οδηγούν.
Θρανίο που λάτρεσα και που ποτέ δε γεύτηκα.
Μια άλλη ελευθερία αποπνέει η θέση τούτη,
δικαίωμα στη σκανταλιά, στην αφηρημάδα,
στην αντιγραφή,
υγιής απόσταση απ' την έδρα!
Ένα- ένα τα θρανία περνώ, με μάτια κι' αφή
αρχικά ονομάτων διαβάζω,
να αποκωδικοποιήσω προσπάθω.
Και να! Προβάλλουν μπρος μου μορφές
χαρούμενες των μαθητικών μου χρόνων.
Σ' ένα θρανίο με θλίψη σταματώ.
Ε.Σ. στη μια πλευρά, Ε.Σ. στην άλλη πλευρά,
τα γνωρίζω καλά τ' αρχικά τούτα.
Σε δυο πανώριες αδερφές ανήκουν, στην Ελένη
και την Ειρήνη, συντροφισσες αγνές των
γυμνασιακών μου χρόνων.
Αγγελικές μορφές οι δυο αδερφές, στη ζωή

μαζί πορεύτηκαν και στον πρόωρο χαμό, μαζί.
Τα μάτια νωτίζουν για καλά.
Προχωρώ και να 'μαι στο πρώτο θρανίο,
στο εδώλιο το δικό μου και της Κατερίνας.
Δύσκολη θέση, από παντού ελεγχόμενη,
από παντού αβύλαχη,
θανατερή εγγύτητα με την έδρα!
Φορές να σε παγώνει, φορές να σε πυρώνει.
Τ' αρχικά μου εκεί! Τα γνωρίζω,
με την ακίδα του διαβήτη τα χάραξα τότε!
Ένα Χ σαν σταυρός πλαγιαστός
κι' ένα Φ παραφουσκωμένο, έτοιμο να εκραγεί.
Δίπλα το Α.Θ., της Κατερίνας είναι
το γνωρίζω καλά, τα πονεμένα μάτια της προβάλλουν
μπρος μου.
Ξανοίγω την περπατησιά μου, την έδρα για να
δρασκελίσω, παγωνιά με περιβάλλει, στο θρανίο
γυρίζω.
Μορφές καθηγητών άπειρες στην έδρα συνωθούνται,
όλοι, όσους πέρασαν και μόχθησαν για τη μόρφωσή
μας.
Ας είναι καλά όπου κι' αν βρίσκονται
σε τούτη ή στην άλλη ζωή.
Στην έδρα θαρρετά ανεβαίνω,
μια φλόγα την ψυχή μου πυρώνει
και κλαίω...
Σπονδές τα δάκρυα μου αποθέτω
σ' αυτούς που με το παράδειγμά τους
μας φωτίσαν.
Στην έδρα απρόσεχτα σκουντώ και ξυπνώ.
Τα μάτια υγρά,
Το προσκεφάλι νωπό.
Όνειρο ήταν, λέει!

Φρειδερίκη Ι. Χαλκιά

* Στο προηγούμενο φύλλο δημοσιεύσαμε το ποίημα
της Φρειδερίκης Χαλκιά «Τα κρύσταλλα» του πατρι-
κού, χωρίς να αναφέρουμε το όνομά της. Ζητούμε
συγγνώμη και επανορθώνουμε.

Η κατασκήνωση

Γράφει η
Αριστέα
Γιαννούλα
Πρεντζά



Όταν μικρούλα ήμουν
και πήγαινα σχολείο,
στην Τρίτη του δημοτικού
μουν 'πεσε το λαχείο.

Ο δάσκαλος με επέλεξε
στην Πρέβεζα να πάω,
εκεί στην κατασκήνωση
τα μπάνια μου να κάνω.

Μίλησε με τη μάνα μου
της είτε τι να κάνει,
τι πράγματα χρειάζονταν
στο δέμα για να βάλει.

Εκείνη με ετοίμασε
με πόνο στην ψυχή της,
γιατί αποχωριζότανε
την κόρη τη μικρή της.

Ο τόπος της συνάντησης

στην πάνω την πλατεία,
κάτω απ' τον γέρο πλάτανο
κοντά στην εκκλησία.

Εκεί μας περιμένανε
γονείς με τα παιδιά τους,
πον φοβισμένα ήτανε
μέσα στην αγκαλιά τους.

Τον Ζάχον η Στέλλα ήτανε
τον Κώστα - Κώστα η Μπουλά,
ήταν απ' όλα τα σχολεία
κρατώντας μια σακούλα.

Ο πρόεδρος καρνάβαλος
περίμενε πιο πέρα
κι, ο οδηγός μας φώναζε
να μπουέ όλοι μέσα.

Το οδηγούσε ο Λεμονιάς
είχε συγκαίνια,
Άρτα χωριό και Πράμντα
και σ' όλα τα χωριά.

Τ' αμάξι ξεκίνησε αργά
αργά στην κατηφόρα,
και στην Αγιά Παρασκευή
ανέβασε τη φόρα.

Ο δρόμος ήτανε παλιός
Σγάρα, Μικροστηλιά, Μπουλιά-
να,

κι όλοι απ' το τράνταγμα
είχαμε γίνει λιάρδα.

Τα παραθύρια ανοιχτά
ο δρόμος μες το χόμα,
κι όλο το καυσασέο
έμπαινε μες στο στόμα.

Όλοι ανακατενθήκαμε
μας έπιασε ζαλάδα,
άρχισαν οι εξαγωγές
σαν να' μαστε βαρκαδά.

Ο οδηγός φοβήθηκε
μην πάθει κανείς μας κάτι,
γι' αυτό επήγαινε συχνά
κι έκανε συνέχεια στάση.

Μετά από χίλια βάσανα
και ταλαιπωρημένα,
ο οδηγός μας άφησε
στην Άρτα πεθαμένα.

Σαν πρόβατα λιόθυμα
και αφηδανομένα,
απ' τον πολύ τον εμετό
είμαστε ζαλισμένα.

Εκεί μας περιμάζεψε
άλλο λεωφορείο,
δεν είμαστε για Πρέβεζα
μόνο Νοσοκομείο.

Οι Άγιοι Απόστολοι
μας δώσανε κοινόχρηστο,
φτάσαμε με ασφάλεια
παρέα με τον Άγιο.

Εκεί περάσαμε καλά
μας δώσανε αγάπη,
μάθαμε πράγματα σωστά
κι ας κάτοαμε λιγάκι.

Κάναμε τα μπανάνια μας
χορτάσαμε απ' όλα,
φάγαμε, ήπιαμε πολύ
και το θημάμει ακόμα.

Αντή την εμπειρία μου
ποτέ δεν την ξεχνάω,
ακόμα και στα εγγόνια
μου πολλές φορές μιλάω.

Αθλητικές εκδηλώσεις - Καλοκαίρι 2016



ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΗΣ

Διευθυντής

N. ΖΕΡΒΑ 2 - 3ος όροφος - Γραφ. 19 - Ιωάννινα - 45332
Τηλ. Γραφείο 26510-76827, Fax: 26510-76653
Κιν.: 697-4364003

ΕΜΦΑΣΗ ΕΙΔΗ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΗΣ

ΖΙΑΒΡΑΣ ΔΗΜ. & ΥΙΟΣ Ο.Ε.

Δερβενίων 30 & Ποσειδώνος
115 23 Μεταμόρφωση Αττικής
Τηλ.: 210-2876968 & 2847004 - Fax: 210-2847364

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Συνέχεια από τη σελίδα 2

Μπάκου Ελισάβετ.....	10
Μπαλατσούκα - Γραβιά Βάσω	20
Μπαλατσούκα Βιβή	20
Μπαλατσούκας Κων. Αναστάσιος	15
Μπασιάκος Γεώργιος	10
Μπιθκούκη Όλγα	10
Νάτσος Απόστολος	10
Νικολός Δημ. Γεώργιος	20
Νικολός Ιω. Αθανάσιος	20
Νικολός Ιω. Κων/νος	20
Ντιούβαλης Γ. Δημήτριος	20
Ντιούβαλης Παναγιώτης	50
Παναγοπούλου Βαίσα	20
Παπαδημητρίου Νικόλαος	20
Παπαθεοδώρου Χρ. Σπυριδούλα	15
Παπακίτσος Κων. Ιωάννης	50
Παπακίτσος Χρ. Αριστέδης	10
Παπακίτσος Γαρυφαλλιά (Λίτσα)	30
Παπακίτσος Ιω. Αναστάσιος	25
Παπακίτσος Ιω. Βασιλική	25
Παπαπέτρος Κων/νος	20
Παππάς Αθανάσιος	20
Παππάς Γεώργιος	30
Παππάς Ιω. Χρίστος	20
Πατούρας Αθανάσιος	20
Πολιτιστικός Σύλλογος Φραστόν	20
Πολύζος Σπύρος	20
Πολύζος Χρ. Γεώργιος	20
Πρισιθέλη - Βίλη Σοφία	20
Πρισιθέλης Στέφανος	50
Ρίζος Χρ. Βασίλειος	30
Σιαπάλη Γ. Δημήτρα	20
Σιαφάκας Θεόδωρος	20
Σκουληκαρίτης Στ. Βασίλειος	30
Στάμος Χρ. Δημήτριος	25
Στάμου - Παπαθεοδώρου Μαίρη	15
Στάμου Αρ. Λαμπρινή	15
Στάμου Αριστεά	10
Στάμου Μαριγούλα	20
Σταύρου - Στέρπας Ιωάννης (Αυστραλία)	100
Τάτσι - Σιντελέ Δημήτρα	20
Τάτσι Αγγέλα	30
Τάτσι Γ. Αλεξάνδρα	10
Τάτσι Κ. Χριστίνα (Αγρίνιο)	20
Τάτσος Βασ. Κων/νος (Γκοργκούσια)	10
Τάτσος Κων. Λάμπρος	10
Τάτσος Κων. Χρίστος	20
Τάτσος Κώστας	10
Τάτσος Μιχαήλ (Καναδάς)	100
Τσιάρας Δημήτριος (Ιερέας) Φράστα	50
Τσιμπέρη Γεωργίτσα	20
Τσιμπέρης Χρίστος	20
Τσιτσού Πόπη (Αυστραλία)	20
Τσιώλης Βασίλειος	10
Τσιώλης Γεώργιος	20
Φίλος Δημ. Αθανάσιος	10
Φίλου Δόμνα Ανθούλα	30
Φίλου Παρασκευή	5
Φλούδας Γ. Κων/νος	20
Φράγκου Δημ. Αικατερίνη	20
Χαλκιά - Πατούλα Αικατερίνη	20
Χαλκιά Ιω. Φρειδερίκη	20
Χαλκιάς Ιω. Δημήτριος	20
Χαλκιάς Ιω. Λάμπρος	20
Χαλκιάς Σπ. Ευάγγελος (Αυστραλία)	100
Χαρμπίνη - Αλεξάκου Φρειδερίκη	20
Χαρμπίνη - Σπιτικοπούλου Μαρία	20
Χαρμπίνη Χρίστου τέκνα	50
Χαρμπίνης Ιωάννης	20
Χαρμπίνης Νίκος	20
Χαρατσής Κων/νος	10
Χασαλεύρη Φρειδερίκη	20
Χριστοβασιλή - Δασίρα Χρυσούλα	20
Χριστοβασιλή Αικατερίνη	100
Χριστοβασιλής Γ. Ιωάννης	20
Χριστοβασιλής Ιωάννης	10
Χριστογεωργιάκης Γ. Κων/νος (Κόρινθος)	10
Χριστοδούλου Αθανάσιος	15
Χριστοδούλου Άννα	15
Κοντογιώργος Δημ. Σπύρος	100

για καθαρισμό νεκροταφείου Αγ. Δημητρίου

ΠΕΤΡΟΣ Δ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Αστικό - Εμπορικό - Ποινικό Δίκαιο Αλλοδαπών

Κάτιγγος 23 - Αθήνα - Τ.Κ. 106 77
Τηλ.: 210 38.34.633 - Κιν.: 6946 502458
e-mail: p.d.panagiotou@hotmail.com4η Συνάντηση Θερινού Σχολείου Τζουμέρκων
και Ν.Α. Πίνδου

22 Αυγούστου 2016, Γέφυρα Πάδας, στα Τζουμέρκα

Θέμα: «Νερό: φυσικό και κοινωνικό/πολιτισμικό αγαθό»

Χαίρετισμός - Παρέμβαση

εκπροσώπου Φορέα Διαχείρισης Εθνικού Πάρκου Τζουμέρκων, Περιστερίου και
χαράδρας Αράχθου Αθανασίου Μπαζούκα, μέλους Δ. Σ.

Αξιότιμες Κυρίες - Αξιότιμοι Κύριοι
Αγαπητές συντοπίτισσες - Αγαπητοί συντοπίτες
Φίλες και Φίλοι των Τζουμέρκων

— — —
Ως εκπρόσωπος του Φορέα Διαχείρισης του Εθνικού Πάρκου Τζουμέρκων, Περιστερίου και χαράδρας Αράχθου, με την ιδιότητα του Πρώην Αντιπροέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου, θέλω, καταρχάς, να ευχαριστήσω την Οργανωτική Επιτροπή της 4ης Συνάντησης του Θερινού Σχολείου Τζουμέρκων και Ν.Α. Πίνδου και, κυρίως, τον συντοπίτη μας Πρόεδρο αυτής και Καθηγητή του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, κο Ευάγγελο Αυδικο, για την τιμητική Πρόσκληση και τη φιλοξενία και να ευχηθώ καλή επιτυχία στη λειτουργία και στις εργασίες και του φετινού Θερινού Σχολείου.

Εν προοίμιο, εκφράζουμε την ικανοποίησή μας, ως Φορέας Διαχείρισης του Εθνικού Πάρκου, για την επιστημονική προσέγγιση, καταγραφή και παρουσίαση των «κρυμμένων» αξιών του Φυσικού και Ανθρωπογενούς Περιβάλλοντος των Τζουμέρκων. Μια τέτοια αξία είναι και το Νερό, που θα καταπιαστεί η σημερινή συνάντηση του Θερινού Σχολείου.

Το καλοκαίρι του 2011, σε μία Συνδιάσκεψη Τζουμερικών Φορέων, στο Γραϊκό, ως εκπρόσωπος, πάλι, του Εθνικού Πάρκου Τζουμέρκων, είχα εισηγηθεί το θέμα: «Υδάτινο δυναμικό στα Τζουμέρκα».

Στην ομιλία μου εκείνη, μεταξύ των άλλων, είχα επισημάνει και τα εξής: «... Το νερό χαρακτηρίζεται φυσικός υδατικός πόρος ... και αποτελεί αξία για το κοινωνικό σύνολο... αρκεί η προστασία, διαχείριση και αξιοποίησή του να αποβλέπει στην αειφορία και στη διηνεχεία... Επομένως, το νερό είναι Δημόσιο - Κοινωνικό και Πολιτισμικό αγαθό και δεν είναι εμπορεύσιμο προϊόν, σύμφωνα και με την Οδηγία 2000/60 της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ)...»

Εξάλλου, κύριος σκοπός ίδρυσης του Εθνικού Πάρκου είναι η προστασία, η διατήρηση και ορθή διαχείριση του Περιβάλλοντος εν γένει (Φυσικού και Ανθρωπογενούς), η μελέτη της αλληλεπίδρασης αυτών και η εξασφάλιση της αρμονικής συνυπαρχής Ανθρώπου και Φύσης. Σκοπός που ταυτίζεται, εν πολλοίς, με το σκοπό της σημερινής 4ης Συνάντησης του Θερινού Σχολείου, αλλά και των προηγούμενων συναντήσεων.

Τις δύο προηγούμενες συ-

ναντήσεις (1η και 2η) του Θερινού Σχολείου, που πραγματοποιήθηκαν μέσα στην Προστατευόμενη Περιοχή του Εθνικού Πάρκου, ο Φορέας μας τις αγκάλιασε και τις στήριξε Οργανωτικά και Οικονομικά, διότι το Θερινό Σχολείο το θεωρεί, πλέον, «Θεσμό» για τα Τζουμέρκα.

Η φετινή στήριξη είναι ελαχίστη και καθαρά συμβολική, επειδή οι Φορείς Διαχείρισης των Προστατευόμενων Περιοχών, αυτή τη χρονική περίοδο, βρίσκονται σε μεταβατικό στάδιο, ουσιαστικά υπολειτουργούν...

Ελπίζουμε ότι, πολύ σύντομα, «το τοπίο θα ξεκαθαρίσει» προς όφελος των περιοχών αυτών.

Στο πλαίσιο αυτό της συνεργασίας που έχει διαμορφωθεί, «είναι απορίας εξίον», γιατί στο Πρόγραμμα της φετινής Συνάντησης δεν έχει ενταχθεί κάποια Ομιλία (εισήγηση) ή σχολιασμός εκπροσώπου του Φορέα Δια-

χείρισης, ο οποίος, «ειρήσθω εν παρόδω», στελεχώνεται από εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό.

(Βέβαια, στα θρανία του φετινού Θερινού Σχολείου κάθεται, ως φοιτήτρια, η εργαζόμενη στο Φορέα Διαχείρισης κα Κων/να Χούμη, υπεύθυνη του Κέντρου Πληροφόρησης Αγνάντων, η οποία και τον εκπροσωπεί επάξια!)

Φτάνοντας στο τέλος, αν και σας κούρασα, θα επαναδιατυπώσω, εν τάχει, μία παράκληση, που είχαμε ξαναδιατυπώσει και στις προηγούμενες συναντήσεις και η οποία σύγκειται στο εξής:

Ο Φορέας Διαχείρισης θα επιθυμούσε να έχει πρόσβαση στο υλικό (έντυπο και ηλεκτρονικό), που έχει συγκεντρωθεί και από τις τέσσερις (4) Συναντήσεις του Θερινού Σχολείου, αλλά και από τις μελλοντικές (επιπτώσεις έρευν-

Συνέχεια στη σελίδα 8

Ο βομβαρδισμός του Βουργαρελίου το 1943
όπως τον έζησα από το διπλανό χωριό,
τη Χώσση, απ' όπου και κατάγομαι...

... Βρισκόμουν στη θέση Καλτσιώνα στα πατρικά του πατέρα μου. Ήταν πρωί, γύρω στις 5-6 ώρα, 5 Μαΐου 1943. Είμασταν στην αυλή του σπιτιού μαζί με τη βάβω μου και τους μαρμαράδες μου, Γιώργο και Χρήστο, αδέρφια του πατέρα μου. Ετοιμαζόμασταν για τις δουλειές, όπου ξαφνικά ξεπροβάλλουν από δυτικά μια τριάδα στούκας σε χαμηλό ύψος.

Ακολούθησε και άλλη και άλλη, προερχόμενα από τα Γιάννενα με κατεύθυνση προς το Βουργαρέλι, όπου υπήρχε ένα τάγμα ανταρτών του ΕΔΕΣ με διοικητή τον Αγόρο. Σ' αυτό το τάγμα υπηρετούσε και ο πατέρας μου.

Αφού μετρήσαμε τα αεροπλάνα, δεν θυμάμαι πόσα, πάντως πάνω από 20, λέγει τότε ο μαρμαρα-Γιώργος: "Τώρα δεν γλυτώνει κανένας. Θα τους βρούνε μέσα στα καφενεία στην πλατεία". Ακούω αυτά εγώ, ήμουν τότε 11 χρονών, το βάζω στα πόδια να πάω στο Βουργαρέλι. Φώναζαν αυτοί να γυρίσω πίσω. Εγώ δεν άκουγα τίποτα. Αφού έφτασα στη θέση Αμπέλια, ένα ύψωμα πάνω από το χωριό (το Βουργαρέλι απέχει από το χωριό μου 12 χλμ. και από Καλτσιώνα, μέχρι το κέντρο του χωριού μου είναι 5-6 χλμ.) τα αεροπλάνα έριχναν τις βόμβες στο Βουργαρέλι και κάνανε στροφές πάνω από το δικό μας χωριό. Κάνανε κάθετες εφορμήσεις. Ένα πέρασε τόσο κοντά μου που είδα τον πιλότο. Φοβήθηκα. Νόμιζα πως κυνηγάνε εμένα και έτσι δεν προχώρησα αλλά έκοψα κάτω σε μια πλαγιά απόκρημνη με κίνδυνο να κατακυλίσω κάτω στο ρέμα. Παρόλα αυτά τα κατάφερα και πήγα σπίτι μας στο μαχαλά Ευαγγελίστρια, εκεί όπου είχε κτίσει καινούργιο σπίτι ο πατέρας μου.

Την άλλη ημέρα το πρωί ήρθε ο πατέρας μου συνοδευόμενος από τον νονό μου Αντώνη Τσιφώνη με το ένα χέρι μπαταρισμένο και τη γενειάδα του κόκκινη γιατί ένα βλήμα τον είχε πάρει ξωφάλτσα πάνω από το αυτί. Απολογισμός αρκετοί νεκροί και πολλοί τραυματίες.

Μεταξύ των νεκρών ήταν μια κοπέλα, Λέλα τη λέγανε, κόρη του Κώστα Παπαδοπούλου, αξιωματικού του ΕΔΕΣ. Αυτή την κοπέλα που ήταν, αν θυμάμαι καλά, 18-20 χρονών την πήρε ο πατέρας μου (παρόλο τραυματίας ήταν πολύ δυνατός άνδρας στα χέρια) μέχρι τη Δρακότρυπα όπου τη νύχτα κατέληξε. Την είχε χτυπήσει βλήμα στην κοιλιακή χώρα.

Προσπάθησαν οι γιατροί να τη σώσουν αλλά με τι μέσα... Ο πατέρας μου είχε το χέρι κρεμασμένο με επίδεσμο για πολύ καιρό σπου ένας Άγγλος χειρουργός τον χειρούργησε. Είχε δυο θραύσματα μέσα στο χέρι, λίγο πιο πάνω από τον καρπό, από βόμβα. Οι Άγγλοι τότε κάνανε ρίψεις σε μια θέση στο βουνό πολεμοφόδια και ρουχισμό. Με αυτές τις ρίψεις κατέβαιναν και Άγγλοι με αλεξίπτωτα. Έτσι βρέθηκε και ο γιατρός που έσωσε το χέρι του πατέρα μου που κινδύνευε να πάθει γάγγραινα...

(Δρακότρυπα: σπήλαιο μέσα στα έλατα χωρητικότητας 100 ατόμων περίπου 1,5 χλμ. από το κέντρο του Βουργαρελίου)

Ευριπίδης Ι. Κουτσουπύρος

«ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ» «Η Άγναντα πάλι»

Καλοκαίρι καιρός χθες βράδυ είδα στον ύπνο μου την Άγναντα ολόκληρη. Χριστέ μου, ήρθες εσύ, στον τόπο σου είσαι, γνώριμη φωνή ψιθύρισε. Εδώ μεγάλωση, γεννήθηκες, παιδί στα παιχνίδια ξενύχτησες. Εδώ τα μέρη τα ξέρεις, ανακατωτά κι' ανακάτωτα, με τα μάτια κλειστά. Της εκκλησίας η καμπάνα γλυκόηχατη χτύπησε, σήμερα είναι μέρα Κυριακή. Στις απάνω ρούγες ανηφοροκατηφόρισα, στον αέρα φτερούγες κυνήγησα. Πούπουλο, πουλί πετάμενο από ψηλά τις κατοικίες των χωριών κοίταξα. Φωλιές μοιάζαν, χειλιδονοφωλιές. Στην αταξία εύρυθμες κι' όδες μαζί συναγμένες, ένα μπουκέτο μενεξέδες. (Χάρη συντομίας, επί του καταλόγου εκφωνώντας, Ξεχώρισα το πατρικό σπίτι, του Μιχάλη, της Άννας, του Κώστα. Πιο πάνω, στον ποδήρη χιτών του λόφου, το σπίτι της Πνευλόνης, του Γιάννη, του Θανάση. Κάτω στο έμπεδο, το σπίτι της Ελένης, του Γιώργου, της Ανθούλας. Στον ανάντη δρόμο, το φιδωτό, το σπίτι του Φάνη, της Βαγγελιώ, της Βασιλικής. Πιο χαμηλά, το σπίτι της Μαίρης, του Τάκη, του Βαγγέλη, της Αγγέλας. Στον κάτω μαχαλά της Παναγίας, το σπίτι της Μαρίας, του Νίνα, της Βούλας, του Σωτήρη, της Σοφούλας), Φύσηξε άνεμος δυτικός. Ο Ζέφυρος πωμένος, ολίγον τι τρεκλίζει, ανάποδα γυρίζει του ζωγράφου το καθαρέτο. Η παλέτα των χρωμάτων χυμένη διαλύθηκε, τα ακρούρανα διψασμένα, ρούφηξαν του χρωστήρα το βαθύ φιλί. Φύσηξε νοτιάς, μύρισε βρεγμένο χώμα. Βοριάς έσπρωξε τις νιφάδες του χιονιά, τρελαμένες μπαλαρίνες της στιγμής, χόρευαν ξεψυχώντας στο πρόχειρο και ευρύχωρο χοροστάσι των Τζουμέρκων. Το χιόνι δε ήθελε να στρώσει. Κι' άλλο σύννεφο στάθηκε φορτωμένο με λευκά είδη προικός, ο χειμώνας τα 'ριξε σε τιμή ευκαιρίας, γέροντας πωλητής, μηελαλής. Καμαρόφρυδες γέφυρες καμάρωσα, τη μια μετά την άλλη. η μεσιανή γέφυρα η κύρια –προς μέλη μου έκληξη– ξύλινη, με σανίδια και δοκάρια δρύινα, συνδετήρας ξύλινος των μαχαλάδων. Ως περνούσα κι' ως έτρεμε το φυλλοκάρδι, τα πεσμένα φύλλα μετρούσα. Κάτω από αυτή τη γέφυρα το νερό έτρεχε ήρεμα. Οι Νηρηίδες κελάρυζαν μέσ 'τους υδρατμούς την πρόσκληση, για μια συνάντηση στο δέλτα του «Μεγάλου» ποταμού, για μια κατάδυση, θεόγυμνοι στις θάλασσες την αγκαλιά. Εγώ, ο ποιος, αντίπαλος με τους Τρίτωνες. Έχει γούστο. Ας υπήρχε δίπλα μου του Ποσειδώνια η παντοδύναμη τριάινα. Ας υπήρχε, των Ταξαρών η αστραπιαία προστασία της ρομφαίας. Το όνειρο το χθεσινό, να στρέξει, να μου βγει. Αύριο να 'μία εκεί, στην Άγναντα πάλι.

Μητσάκης Αγνάντιος

ΜΑΡΙΑ Δ. ΚΟΡΟΜΗΛΑ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Σκουφά & Νόρμαν 18 Άρτα
Τηλ.: 6972 333244
E-mail: koromila.m@gmail.com

ΤΑΒΕΡΝΑ «ΜΕΡΑΚΛΗΣ»

ΝΙΚΟΣ ΜΠΑΡΠΑΣ

ΑΓΝΑΝΤΑ ΑΡΤΑΣ

Τηλ.: 6972 016 143,
26850 31207

Πανηγύρι της 5ης και 6ης Αυγούστου

Συνέχεια από τη σελίδα 1
φeyγουν μόνοι των.

Ας σκεφθούμε όλοι οι κάτοικοι του χωριού και ας πραγματοποιήσουμε τις εκδηλώσεις που αποβήσουν στο γενικότερο όφελος του χωριού και κάτι το μόνιμο και όχι στο πρόσκαιρο και επικίνδυνο για το μέλλον του χωριού μας.

Η πρώτη περίπτωση της ομόνοιας εφαρμόζεται σε γειτονικό μας χωριό και ιδού τα αποτελέσματά του σε σύγκριση με το δικό μας που τείνει προς το χειρότερο.

Ποιος μας φταίει; Εμείς οι ίδιοι. Μπράβο μας!

4η Συνάντηση

Συνέχεια από τη σελίδα 7

νες – εργασίες πεδίου, εργαστηρίου – μελέτες – ανακοινώσεις – αξιολογήσεις – πορίσματα – συμπεράσματα – παρατηρήσεις κ.λπ.), εφόσον αυτό είναι εφικτό και επιτρεπτό από την Πανεπιστημιακή δεοντολογία και ύστερα, βέβαια, από τις επίσημες δημοσιεύσεις – ανακοινώσεις του εν λόγω υλικού, με σκοπό την αξιοποίηση και εφαρμογή του στην αναπτυξιακή διαδικασία και στην ορθή διαχείριση της Προστατευόμενης Περιοχής, καθώς και στην ενδεδειγμένη αντιμετώπιση της τοπικής πραγματικότητας και των καθημερινών πρακτικών ζητημάτων, που ανακύπτουν κατά την υλοποίηση του Προγράμματος του Φορέας μας και, εν κατακλείδι, για την καλύτερη συνεργασία μας.

Κλείνοντας, ευχαριστώ το Προεδρείο της Συνάντησης, που επέτρεψε την παρέμβασή μου αυτή και όλους εσάς, που είχατε την υπομονή να με ακούσετε...

Σπυριδούλα Χρ. Παπαθεοδώρου Δικηγόρος

Σαλαμάγκα 2, 45.332 -
Ιωάννινα
Τηλ.: 26510-28008 Fax:
26510-76200
Κιν.: 6932-190770 •
email: roulapa@hol.gr

ΓΕΝΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ

ΛΙΤΣΑ
ΓΙΑΝΝΑΚΗ

ΑΓΝΑΝΤΑ

Τηλ.: 6977-076267

ΚΑΦΕΚΟΠΤΕΙΟ «Η ΑΠΟΛΑΥΣΗ»

ΞΗΡΟΙ ΚΑΡΠΟΙ
ΖΑΧΑΡΩΔΗ

ANNA ΜΑΝΟΥΣΗ

Παντοκράτορας 19 - Άρτα
Τηλ.: 26810-72906

Το πανηγύρι του Προφήτη Ηλία

Πάνω από το χωριό βρίσκεται το εξωκλήσι του Προφήτη Ηλία, όπου κάθε χρόνο, στις 20 Ιουλίου, γίνεται το ομώνυμο πανηγύρι. Φέτος η διοργάνωσή του ήταν άψογη από πάσης πλευράς. Ψητά σε αφθονία και χαμηλές τιμές με δωρεάν πεπόνι σαν επιδόρπιο και επίσης δωρεάν καφέδες, νερά και αναψυκτικά. Οι άνθρωποι που ασχολήθηκαν με το «στήσιμο» της εκδήλωσης δούλεψαν με όρεξη και μεράκι και το αποτέλεσμα ήταν άριστο.

Έτσι πρέπει να διοργανώνονται τα πανηγύρια στο χωριό. Συγχαρητήρια σε όλους όσοι συνετέλεσαν σ' αυτή την επιτυχία, άνδρες και γυναίκες, που με το αποτέλεσμα της προσπάθιάς τους έδειξαν πως όταν υπάρχει κέφι και διάθεση για δουλειά όλα είναι δυνατά.

